

A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü

AMİLOİDOSİSİN MUHTELİF METOTLARLA ARAŞTIRILMASI

Dr. Orhan Seyfi Şardaş *

Dr. Ergün Ertug ***

Dr. Bülent Erbay *****

Dr. Cavit Sökmen **

Dr. Güner Kurtdere ****

Dr. İlhan İmamoğlu *****

Amiloidosis, vücut organlarını değişik derecede tutan ve eozinofilik bir materyelin ekstrasellüler olarak dağılım gösterdiği tüberküloz, bronsektazi, rheumatoid arthritis, lepra, ülseratif kolitis, osteomiyelitis gibi kronik enfeksiyonların veya multipl myelom, hodgkin hastalığı gibi malign hastalıkların seyri esnasında zehireden, bazan hiç bir predispozan faktör bulunmaksızın hasil olabilen, birtakım genetik bozukluklara bağlı olarak da zuhur edebilen serum ve immun globulinlerde artma ve disproteinemi gibi kan proteinlerinin değişikliklerine, plazma hücrelerinde ve retikülo-endotelial hücrelerde hasil olan anomaliliklere, antijen - anti-kor reaksiyonlarında zuhur eden patolojik hallere bağlı olarak husele geldiği kabul edilen bir hastalıktır.

Genetik defektten dolayı husule gelen «herediter amiloidosisi» diye isimlendirilen ve tipikörneğini Ailevi Akdeniz Hummasının teşkil ettiği bu gurup amiloidosiste amiloid materyeli arteriollerin intimasının altında, konnektif dokuda, endothelial bazal membranda ve medianın düz adele liflerinde dairevi flamantlar halinde birikirse bu tip herediter amiloidosise «Perireticulin amiloidosis» denir. Sinir sistemi ve kalb tutan herediter amiloidosisde ise amiloid materyeli kolagen liflerin arasında ve bu liflere paralel istikamette flamantlar halinde bulunduğundan dolayı «herediter pericollagen amiloidosis» ismi verilir.

* A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Doçenti.

** A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Kürstü Profesörü.

*** A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Uzman Asistanı.

**** A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Doçenti.

***** A. Ü. Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü Asistanı.

***** A. Ü. Tıp Fakültesi Patolojik Anatomi Kürstü Doçenti.

Primer veya idiopatik amilodosis ismi verilen ikinci gurupta «underlying disease» olmaksızın nefropati ile müterafik olanlarına «Perireticulin» tip, malabsorbsiyon, kadiopati ve tümöre benzer şekilde olanlarına ise «Pericollagen» tip denir.

Sekonder veya akiz amiloidosis olarak tanınan üçüncü gurupda enfeksiyonların (tüberkuloz, osteomiyelitis gibi), rheumatoid arthritis ve neoplazmaların (hodking, kanser) sebep olduğu amiloidosis «Perireticulin» tipte olup multiple myelom ile müşterek alan da ise «Pericollegan» tiptedir (6, 7).

Memleketimizde böbrek hastalıklarının etyolojik araştırması sırasında amiloidin yüksek bir insidansa sahip olduğu bariz bir gerçek olarak ortaya çıkmaktadır. Bundan dolayı amiloidozisin teshis metotlarını teşkil eden Congo - red testi, diş eti, rektum ve böbrek biopsileri yapmak suretiyle teshis koyduğumuz 26 vak'a dan elde ettiğimiz neticelerin mukayesesini yaparak bu metotların amiloid teshisindeki değerini araştırdık.

METOD

Congro - red testi Paunz's metodunun modifiye edilen tekniği ile 0,2 gr. Congro - red'in 20 ml. aapirojen distile sudaki eriyigiden kg. başına 0,2 ml. olarak interavenöz enjekte edilmek suretiyle tatbik edildi. 4 ncü ve ve 60 inci dakikalarda alınan serum numunelerinin 520 milimicronda optik dansiteleri ölçülmek suretiyle boyanın vücutta tutulma değeri hesap edildi (1, 2, 3).

Sigmoidoskopi vasıtasyile rektumun 5 - 15 cm arasındaki kısmından numuneler alınmak suretiyle rektum biopsisi yapıldı. Alınan parçalar % 10 formalin içinde tesbit edildikten sonra gention - viole ve hemotoksil - eozin boyları ile boyanmak suretiyle amiloid arandı.

Direkt batın grafisi ve müsait vak'alarda pyelografi çekilmek suretiyle böbreklerin lokalizasyonu yapıldıktan sonra daha önceki nesriyatlarımızda tekniğini bildirdiğimiz usul ile böbrek biopsisi yapıldı (4, 5).

MATERYEL

Klinigimizde 1967-1970 yılları arasında böbrek biopsisi yapılmak suretiyle amiloid teshisi koyduğumuz 26 vak'ının 12'sinde amiloid Ailevi Akdeniz Hummasına, 7 vak'ada kronik enfeksiyonlara, 3 vak'ada da Rheumatoid arthritis'e ve 3 vak'ada da primer amiloidozise bağlı idi. 1 vak'ada ise nefrotik sendromla seyreden ve sebebi belli olmayan amiloid vakası idi. Vak'alarımız 15 ini erkek, 11 ini kadın, en küçüğü 12 yaşında bir erkek çocuğu en büyüğünü de 60 yaşında bir erkek hasta teşkil etti.

Tablo I: 26 amiloid vak'asında hastalığa sebep olan faktörlerin nisbeti

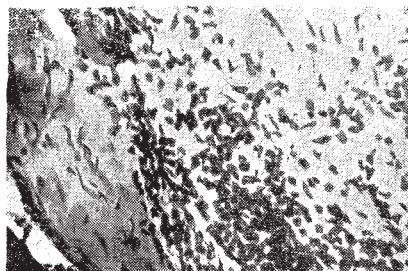
Amiloidozise Sebep olan hastalık	Vak'a sayısı	Vak'a yüzdesi
1 Ailevi Akdeniz Humması	12	46
2 Kronik Enfeksiyon	7	28
3 Rheumatoïd Arthritis	3	11
4 Primer Amiloidosis	3	11
5 Sebebi belli olmayan	1	4

MÜNAKAŞA

Congo-red testi tatbik edilen 22 vak'anın 6 sinda boyanın bir saatlik zaman hitamında dokularda tutulma nisbeti % 90-1000 arasında olduğu için katı olarak amiloid teşhisi kondu. Bu vak'alara ait nisbet % 27,3 dür. Katı amiloid vak'alarına göre % 72,7 oranında false negatif netice elde edildi. 5 vak'ada ise boyanın tutulma nisbeti % 70 - 90 arasında olduğu şüpheli pozitif olarak kabul edildi. Zira Cohen ve Hamburger gibi birçok araştırmacılar boyanın dokularda tutulma nisbetinin at sınırı % 80 olarak kabul etmektedirler (18). 11 vak'ada ise katı false negatif netice elde edildi. Gafni ve Sohar Congo-red testi tatbik ettikleri 20 amiloid vak'asının 5 ini müsbet bulmuşlardır (9). Amiloid vak'alarında kan dolasımının iyi olmaması (11) ve hiposerineminin (12) mevcudiyeti testin false negatif netice vermesine sebep olabilir. Pozitif nisbetin düşük olmasına rağmen tekniğin basit olmasından dolayı amiloidin teşhis metodu olarak Congo-red testi yaygın olarak tatbik edilmektedir. Testin false negatif neticelerini ortadan kaldırmak için Unger ve mesai arkadaşları başlangıç konsantrasyonu olarak 30 uncu dakikayı ve aseton dilusyonundan sarfinazar edilmek suretiyle modyifiye ongo - red medodu tavsiye etmişlerdir (16). Daha sonraları bilhassa lokal amiloidozisi ortaya koymak için Tubis ve arkadaşları ^{35}S ve ^{131}I izotoplarnın Congo - red boyasına bağlanmış komplekslerini kullandılar.

Dişeti biopsisi yapılan 21 vak'adan ancak bir vak'ada amiloid müsbet bulunmuş, 20 vak'ada ise amiloid negatif bulunmuşturki, nisbet % 95,24 dür. Her ne kadar literatürde bu metodu amiloid teshisi için ileri süren Selikof ve Robitzek (8) gibi araştırmacılar 29 vak'anın 19 unda pozitif netice aldıklarını bildirmelerine rağmen Gafni ve Sohar (9) 9 amiloidozis vak'asının hiçbirinde amiloid tesbit ede-

memislerdir. Aynı şekilde Ducrot ve Montera (10) gibi Fransız araştırcıları da amiloidozis vakalarında diş eti biopsi materyelinde amiloide rastlamadılar. Burada şu gerçek ortaya çıkmalıdır ki diş eti biopsisi amiloid teshisi için yeterli bir metot değildir.

Resim 1: Vak'a No. 6 (H. A.) ait
diş etinde amiloid

Son zamanlarda amiloid teshisi için kullanılan seçenek metotlar- dan biri de rektum biopsisidir. Gafni ve Sohar 30 amiloid vak'asında rektum biopsisinin 26'sında amiloid tesbit etmişlerdir (9). Blum ve arkadaşı 62 vak'anın 47'sinde yani % 75 oranında rektum biopsisi ile amiloid teshisi koymuşlardır (13). Ducrot ve Montrea glomerüler nefropati gösteren 19 vak'anın 7'sinde rektum biopsisi ile amiloidin mevcudiyetini gösterdiler (10). Keza Fenton ve arkadaşı (14) 24 nefropati vak'asının 6'sında, Hamburger ve arkadaşı 127 nefropati vak'asının 27'sinde rektal biopsi ile amiloidin tesbit etmişlerdir. Amiloidin negatif olduğu 100 vak'anın 43'ünde böbrek biopsisi yapmışlar ve 2 vak'ada pozitif netice elde etmişlerdir (3).

Resim 2: Vak'a No. 4 (M. K.)
rektum materyelinde amiloid

Resim 3: Vak'a No. 11 (A. K.)
rektum materyelinde amiloid

TABLO II: 26 Amiloid vakasına ait klinik ve histolojik bulgular

No	Adı-Soyadı	Yaş	Cins	Proteinürü (gr/lit.)	NPN (% mg)	Serum Alb (% gr.)	Congo-Red abs. (%)	Rektum biopsisi biop.	Böbrek biop.	Hepato- spleno- megali megalı sendrom	Nefrotik sendrom	Amiloidose sebepli olan Hast.
1	T. V	27	K	0,5-1,5	30	3,00	85	—	+	—	+	+
2	A. K	35	K	3-5	110	2,50	78,4	yapılmadı	+	+	+	Bronsektazi Rheumatoid arthritis
3	K. I	29	E	Eiser	30	5,00	21	—	+	0	0	Ailevi Akdeniz Humması
4	H. K	23	K	1-2	210	2,20	96	yapılmadı	+	++	+	Akciger tb. Otopside: Karaciğerde amiloid Ailevi Akdeniz Humması
5	M. K	20	E	4-5	48	3,50	74	—	+	+	0	+
6	H. A	29	K	4,00	36	4,20	44	+	+	0	0	Primer Amiloidosis Ailevi Akdeniz Humması
7	'S. A	27	K	2,5	30	3,50	yapılmadı	—	+	0	0	Ailevi Akdeniz Humması
8	M. K	18	E	1,2	27	3,70	26	—	+	++	0	Akciger Tb. Ailevi Akdeniz Hum- ması + Prömoni
9	C. A	12	E	7-12	27	2,44	78	—	+	0	0	+
10	A. T	18	K	0,5	27	4,20	42	—	—	0	0	Primer amiloidosis Ailevi Akdeniz Humması
11	B. S	40	E	10-11	34	1,61	49	—	+	0	0	+
12	H. K	18	K	2-25	78	2,40	100	—	+	0	0	+
13	M. O	39	K	3	68	2,20	94	—	+	0	0	Ailevi Akdeniz Humması
14	G.'E	30	E	0,5-1	76	2,80	99	yapılmadı	+	0	0	0
15	G. K	25	K	Eser	42	3,50	25	—	—	0	0	Ailevi Akdeniz Humması
16	H. Ö	17	E	6-10	36	2,20	92	—	—	0	0	Akciger tb.

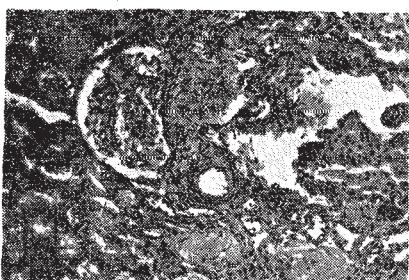
(Tablo II nin devamı)

No	Adı Soyadı	Yaş	Cins	Proteinüri (gr/lit.)	NPN (% mg)	Serum Alb (gr/gr.)	Alb Congo-Red abs. (% gr.)	Diseti biopsisi	Rektum biop.	Böbrek biop.	Hepato-megali	Splenomegali	Nefrotik sendrom	Amiloidotis sebepli olan Hast.
17	M. A.	46	E	2-3	170	5,40	yapılmadı	—	—	+	+	0	+	Rheumatoïd Artritis
18	H. T.	57	E	4-5	229	85	2,40	17	yapılmadı	—	+	+	+	Akciğer absesi Enfeksiyonuz hepati
19	A. Ö	22	E	0,5-1	60	2,80	53	—	—	+	0	+	0	Ailevi Akdeniz Humması
20	A. A.	52	E	5-6	30	2,0	96	—	—	+	+	0	+	Nefrotik sendrom ile müsterek amiloidosis
21	A. Ö	23	E	2-3	27	2,55	yapılmadı	—	—	+	0	0	+	Ailevi Akdeniz Humması
22	N. G.	30	K	1,5	102	3,25	66	—	—	+	0	0	+	Ailevi Akdeniz Humması
23	S. Y.	610	E	1-1,5	160	2,60	yapılmadı	yapılmadı	—	+	+	+	+	Rheumatoïd Artritis
24	A. Ö	18	K	2-2,5	34	2,80	94	—	—	+	+	0	+	Akciğer Tb.
25	H. G.	47	E	0,5-4	32	4,3	75	—	—	+	+	0	+	Akciğer Tb.
26	M. İ	32	E	Esir	27	5,40	32	—	—	+	+	0	0	Ailevi Akdeniz Humması

Yaptığımız bu araştırmada 26 vak'anın hepsine rektum biopsisi tatbik ettik. 26 vak'anın 14 vak'asında % 53,85 nisbetinde amiloid tesbit edildi. 12 vak'ada ise % 46,15 nisbetinde amiloid menfi idi. Gerek literatürdeki vak'aların incelenmesinden gerekse yaptığımız araştırmadan elde edilen neticelere göre rektum biopsisi ile amiloid tesbiti Congo-red ve dış eti biopsisine nazaran oldukça yüksek pozitif netice vermektedir. Rektum biopsisi materyeline amiloidin tesbit edilebilmesi için numunelerin submukozayı ihtiva etmeleri gerekmektedir. Bir vak'ada böbrek biopsisi ile amiloid tesbit edemediğimiz halde rektum biopsi ile amiloid tesbit ettik.

TABLO III: Böbrek, Congo-red, dışeti biopsisi ve rektum biopsisi yapılan vak'aların yüzde nisbetleri.

Tehsil Metodu	Vak'a sayısı	Amiloid tesbit edilen Vak'anın		Amiloid tesbit edilemeyen vak'anın	
		Sayı	Yüzdesi	Sayı	Yüzdesi
Congo-red testi	22	6 (% 90-100)	% 27,3	16	% 72,7
Dışeti biopsisi	21	1	% 4,76	20	% 95,2
Rektum biopsisi	26	14	% 53,85	12	% 46,15
Böbrek biopsisi	26	25	% 96,2	1	% 3,84

Resim 4: Vak'a No. 24 (A. Ö.)
böbrekte amiloid

Resim 5: Vak'a No. 8 (M. K.)
böbrekte amiloid

Böbrek biopsisi 26 vak'anın 25 inde böbreklerde amiloid tesbit edilmek suretiyle % 96,2 oranında pozitif netice elde edildi. Yalnız bir vak'ada böbrek biopsisinden negatif netice alınmasına rağmen rektum biopsisinde amiloid edildi. Yapılan bu arastırmada şu gerçeği ortaya koymuştur ki, amiloidozis teshisinde komplikasyonları olmasına rağmen en emin ve en yüksek oranda pozitif netice veren metot böbrek biopsisidir.

ÖZET

Böbrek biopsisi ve rektum biopsisi yapılan 26 vak'ada, böbrek biopsisi ile % 96.2, rektum biopsisi ile % 53.85 oranında pozitif netice alınmıştır.

21 vak'aşa tatbik edilen diş eti biopsisi ancak bir vak'ada müsbet netice vermiştir. Bu bakımından diş eti biopsisi amiloid teşhisi için yeterli bir metot değildir.

22 amiloid vak'asına edilen Congo - red testi, 6 vak'ada boyanın % 90 - 100 arasında tutulmasından dolayı katı amiloid teşhisi konmuştur.

Böbrek amiloidozisin teshisinde en emin ve katı yol böbrek biopsisidir. Böbrek biopsisi yapılmayan vak'alara rektum biopsisi ve Congo - red testinin tatbiki uygundur.

SUMMARY

Investigation of renal amyloidosis with different methods.

In a series of 26 patients who had both renal and rectal biopsies, a positif result was obtained in 96, 2 % of renal and in 53, 85 % of rectal biopsies.

The gingival biopsy done on 21 patients were all negative except in one. For this reason gingival biopsy is an unsatisfactory test for the diagnosis of renal amyloidosis.

The congo - red test was carried on the 22 patients and the correct diagnosis was arrived only in 6 patients whom there was 90 - 100 % retantion of the dye.

In our hands, the renal biopsy turn out to be a reliable test in the diagnosis of renal amyloidosis.

Rectal biopsy and congo - red test is recommended only in the patients who had not a renal biopsy.

LITERATÜR

- 1 — PAUNZ, L: Kreislau probleme der niere. Magy, orv. Arch. 32, 25, 1931.
- 2 — STRAUST, M. AND WELT, L: Disease of the kidney, Little, Brown and Company. Boston. 1963.
- 3 — HAMBURGER, J. RICHET G: Nephrology Volum 11, Saunders Company. 1968.
- 4 — SARDAS O. S: Perkitan Böbrek Bioplakasyonları. A. Ü. Tip Fakültesi Mec. Vol : XXII, Sayı : IV, 1969
- 5 — SARDAS O. S. SÖKMEN C: 304 vak'ada yapılan böbrek biopsisi neticeleri. XX. Milli Tip Kongresi İstanbul. 1968.
- 6 — MISSMAHL, H. P: Diagnose einer primären, perikollagenen Amiloidose mit Hilfe der rektum biopsie. Dtsch. med. Wschr. 89: 122, 1964.
- 7 — ALY, F. W., BRAUN, H. J. and. MISSMAHL, H. P.: Amyloid involvement and monoclonal immunoglobulins. Bayer-symposium 1, Springer-verlag, 1969.
- 8 — SELIKOFF J. J. et ROBITZEK E. H.: Gingival biopsy for the diagnosis of generalized amyloidosis Am. J. Path. 23: 1099, 1947.
- 9 — GAFNİ, J. and SOHAR, E.: Rectal biopsy for the diagnosis of amyloidosis The Amer. Jour. of the Med. Scien. 240, 3, 1061, 1960.
- 10 — DUCROT, H., MONTERA, H., MERY, J. et RUEFF, B.: La biopsise rectale est-elle la methode choix pour le diagnostic de la maladie amyloïde. Société de Nephrologie. 67, 6, 432, 1961.
- 11 — MORGON, W. K. et MULES, J: E. The intravenous Congo-red test: Amer. J. Med. Sci. 239, 61, 1960.
- 12 — DUCROT, H. et SLAMA, R.: Les Conditions de diagnostic de L'amyloid renale. In Actutualités Nephrologiques L'hospital Necker, 1 vol. Paris 1963, Ed. Med. Flammorian, p. 115.
- 13 — BLUM. A and SOHAR, E.: Diagnosis of amyloidosis Ancillary procedures. Lancet 1: 721, 1962.
- 14 — FENTEM, P. H., TURNBERG L. A. and WORMSLEY, K. G.: Biopsy of the Rectum as an aid to the diagnosis of amyloidosis. Brit. Med. Jour. Feb. 10: 364, 1962.
- 15 — ARAPAKIS, G. et TRIBE, C. R.: Amyloidosis in rheumatoid arthritis. Ann. Rheu. Dis. 22: 256, 1963.
- 16 — UNGER, P. N., ZUCKERBROD, M, BECK, G. J., and STELLE, J. M.: Study of disappearance Congo red from blood of non-amyloid subjects and patients with amiloidosis J. Clin. Inves 27: 111, 1948.
- 17 — TUBÍS, M, BLAHD, W. H., and ENDOW, J. S.: Use of radioiodinated, Congo red in study of amyloidosis. Nuclear Medicine 3: 25, 1962.
- 18 — COHEN, A. S.: Amyloidosis The New Eng. Lou. of Med. 277, 12: 628, 1967.